

Pohlazení

Bobr & Motýl

Počítaš slova, jak týdny jdou
Věty jsou slova, někdy i lžou
Ty čekáš lásku snad tisíc dní
Ta přináší vrásku a dlouhé trápení

Co mně říkáš běž radši dál
A proč se svlíkáš, já se tě bál
Zapomeň na mně, na moji tvář
Požaluj mámě, že jsem velký lhář

R: Máš něžný pláč, dobře víš co jsem zač
Znáš prázdná slova, samotu dní.
Vzdáva se den - přišla noc, dlouhý sen
Ještě čekáš než jdeš spát pohlazení.

Jsi ještě dítě, všechno chceš mít
Neurazí tě můj věčný klid
Tak málo stačí a mění se svět
Tak to není k pláči, pár hloupých vět
R: